

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-01-29 Nr. 429-28
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. liepos 8 d. draudikas buvo informuotas apie 2024 m. birželio 28 d. eismo įvykį: po automobilių *Skoda Superb* (valst. Nr. (duomenis neskelbtini)) ir *BMW 520* (valst. Nr. (duomenis neskelbtini)) susidūrimo buvo kliudytas ir apgadintas pareiškėjo automobilis *Audi Q5* (valst. Nr. (duomenis neskelbtini)).

Gautos informacijos pagrindu draudikas, kuris įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi buvo apdraudęs automobilio *BMW 520* valdytojo civilinę atsakomybę, pradėjo žalos administravimą.

Draudiko pavedimu žalų reguliavimo bendrovės UAB „SMART CLAIMS“ specialistas apžiūrėjo pareiškėjo automobilį, o draudikas, gavęs apžiūros medžiagą, apskaičiavo dėl eismo įvykio padarytų sugadinimų remonto kainą (5 965,63 Eur be PVM).

2024 m. liepos 22 d. draudikas informavo pareiškėją apie apskaičiuotą draudimo išmoką, tačiau nurodė negalintis atlikti mokėjimo, nes policijoje vykdomas tyrimas dėl eismo įvykio aplinkybių ir nėra aišku, ar bus patvirtinta automobilio *BMW 520* valdytojo atsakomybė, ar kaltu bus pripažintas automobilio *Skoda Superb*, kurio civilinę atsakomybę apdraudusi kita draudimo bendrovė, valdytojas.

Pareiškėjas apie įvykį pranešė draudimo bendrovei *ERGO Insurance SE*, veikiančiai Lietuvoje per įsteigtą filialą (toliau – KASKO draudikas), su kuria buvo sudaręs savanorišką transporto priemonės draudimo (KASKO) sutartį, ir ši 2024 m. liepos 30 d. sprendimu išmokėjo pareiškėjui 6 038,94 Eur draudimo išmoką pagal KASKO sutartį.

2024 m. lapkričio 27 d. draudikas gavo Marijampolės AVPK pažymą, kurioje nurodyta, kad dėl įvykio automobilių *Skoda Superb* ir *BMW 520* vairuotojams kilo dalinė atsakomybė.

2025 m. vasario 6 d. draudikas gavo regresinį reikalavimą iš pareiškėjo KASKO draudiko dėl pusės sumokėtos draudimo išmokos (3 019,47 Eur) atlyginimo ir įvykdė šį reikalavimą.

Pareiškėjas draudikui taip pat pateikė tris PVM sąskaitas faktūras už pakaitinio automobilio nuomą 55 kalendorinių dienų terminui (laikotarpiu nuo 2024 m. liepos 13 d. iki rugsėjo 6 d. (su pertraukomis), nurodyta suma – 1 380 Eur).

2025 m. kovo 21 d. draudikas išmokėjo pareiškėjui 245,47 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pakaitinio automobilio nuomos išlaidas. Draudikas išmoką apskaičiavo įvertinęs nuomos laikotarpiui nuo pateiktuose dokumentuose nurodytos nuomos pradžios dienos iki dienos, kai KASKO draudikas išmokėjo pareiškėjui dėl automobilio apgadinių patirtus nuostolius atlyginančią draudimo išmoką, tekusias išlaidas, šias padalydamas per pusę dėl kaltininkų dalinės atsakomybės.

Pareiškėjui nesutikus su šia draudimo išmoka, draudikas persvarstė priimtą sprendimą ir kartu su kito eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę apdraudusia draudimo bendrove ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ nusprendė atlyginti nuomos išlaidas, patirtas už automobilio nuomą 28 kalendorines dienas, t. y. po 374,40 Eur (iš viso 748,80 Eur).

2025 m. rugpjūčio 20 d. pareiškėjas kreipėsi į draudiką ir nurodė, jog yra atlygintos ne visos, o tik už 14 dienų pakaitinio automobilio nuomos išlaidos. Pareiškėjas teiravosi draudiko,

ar šis turi visus reikalingus dokumentus, ir prašė nurodyti, ką pateikti, kad būtų galima galutinai išspręsti nuomos išlaidų atlyginimo klausimus.

2025 m. rugpjūčio 22 d. draudikas pateikė pareiškėjui atsakymą, kuriame paaiškino, kad nuostolių atlyginimas pagal privalomąjį draudimą yra grindžiamas objektyviai pagrįstomis ir būtinomis išlaidomis. Pasak draudiko, pagrįstas automobilio nuomos laikotarpis nustatytas remiantis gamintojo numatytu remonto laikotarpiu, įvertinant remonto proceso technologinių netolygumų galimybę. Draudiko teigimu, pareiškėjo nurodytas 55 dienų nuomos laikotarpis viršija numatytą remonto trukmę ir negali būti laikomas pagrįstu, o pagrįstu laikotarpiu draudikas laiko 28 dienų laikotarpį, kurį sudaro 15 darbo dienų remonto technologinis laikotarpis, 5 darbo dienos, per kurias turi būti gautos detalės, bei 8 savaitgalio dienos. Dėl dalinės kaltininkų atsakomybės draudikas nurodė atlyginęs 50 proc. šio laikotarpio nuomos išlaidų.

Tą pačią dieną pareiškėjas nurodė draudikui su jo sprendimu nesutinkąs, tačiau draudikas 2025 m. rugpjūčio 25 d. atsakyme nurodė, kad sprendimas nebus keičiamas.

Galutinis draudiko sprendimas pareiškėjo netenkino, todėl jis kreipėsi į Lietuvos banką ir prašė išnagrinėti tarp jo ir draudiko kilusį ginčą. Pareiškėjas nurodė, kad per eismo įvykį jo automobilis buvo stipriai apgadintas, todėl turėjo būti atliktas didelis remontas. Pareiškėjo teigimu, kadangi vyko teismai ir nebuvo aišku, kas bus pripažintas kaltu dėl eismo įvykio, pareiškėjas neturėjo į ką kreiptis ir automobilį remontavo savo jėgomis. Remonto laikotarpiu pareiškėjas nurodė nuomojęs automobilį, nes antrojo automobilio šeimoje neturi. Nuomotą automobilį pareiškėjas teigė grąžinęs 2024 m. rugsėjo 6 d., o savo, jau važiuojantį, atsiėmęs 2024 m. rugsėjo 16 d. Pareiškėjas nurodė manęs, kad draudikas neįsigilina į aplinkybes ir nepagrįstai neatlygina visos žalos.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė, kad nesutinka su pareiškėjo reikalavimu atlyginti viso laikotarpio pakaitinio automobilio nuomos išlaidas. Pasak draudiko, teisės aktai numato, jog žalos dėl to, kad nukentėjęs asmuo negali naudotis sugadinta transporto priemone, dydis nustatomas, atsižvelgiant į transporto priemonių sugadinimų pobūdį, faktinį transporto priemonės remonto laiką, remonto galimybes, automobilio tipą, valandinius nuomos įkainius ir kitais įrodymais pagrįstas aplinkybes, todėl jis neturi pagrindo atlyginti visų pareiškėjo patirtų automobilio nuomos išlaidų.

Draudikas patikslino, kad išlaidos už pakaitinio automobilio nuomą buvo atlygintos, remiantis pareiškėjo KASKO draudiko parengtoje remonto sąmatoje, pagal kurią pareiškėjui buvo išmokėta draudimo išmoka už automobilio apgadinimus, nurodyta remonto trukmė, papildomai pridėjus 30 proc. laiko nenumatytiems remonto darbams, dvi dienas automobiliui priduoti ir pasiimti bei penkias dienas remontui reikalingoms dalims nusipirkti. Bendras pakaitinio automobilio nuomos terminas, kurį draudikas laikė pagrįstu, sudarė 28 kalendorines dienas (iš jų – 20 darbo dienų), o atsižvelgiant į tai, kad už pareiškėjui padarytą žalą yra atsakingas ne tik draudiko apdraustas asmuo, bet ir kitas asmuo, draudikas atlygino pusę nurodyto laikotarpio išlaidų – 374,40 Eur. Iš viso už pakaitinio automobilio nuomą pareiškėjui kaltininkų civilinės atsakomybės draudikai išmokėjo 748,80 Eur iš pareiškėjo reikalaujamų 1 380 Eur.

Remdamasis atsiliepime nurodytais argumentais draudikas prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir keliamus reikalavimus, matyti, kad šalių ginčas kilo dėl pakaitinio automobilio nuomos išlaidų atlyginimo: pareiškėjo vertinimu, draudikas turi išmokėti draudimo išmoką už visą pakaitinio automobilio nuomos laikotarpį, draudiko nuomone, sumokėta išmoka atitinka technologinę automobilio remonto trukmę ir yra pakankama.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti privalomąjį draudimą reglamentuojančias teisės aktų nuostatas ir nustatyti, ar draudikas šiuo atveju turi pareigą

atlyginti visas pareiškėjo patirtas automobilio nuomos išlaidas (iš viso 1 380 Eur).

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos veikimo teisinius pagrindus ir principus, įskaitant draudimo išmokos apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką, reglamentuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymas (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamieji teisės aktai (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės¹ (toliau – Taisyklės) ir kt.).

Vadovaujantis TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalimi, draudžiamuoju įvykiu, kuriam nutikus TPVCAPDĮ nustatyta tvarka turi būti mokama draudimo išmoka, laikomas įvykis, lėmęs transporto priemonės, kuriai pagal TPVCAPDĮ nustatyta draudimo prievolė, valdytojo civilinę atsakomybę. Nutikus tokiam įvykiui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui mokama draudimo išmoka – pinigų suma arba kita teisės aktuose, reglamentuojančiuose žalos atlyginimą, nustatyta ir sutarta draudžiamojo įvykio žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui atlyginimo forma, skirta draudžiamojo įvykio žalai nukentėjusiam trečiajam asmeniui, nukentėjusio trečiojo asmens turtui ir (ar) neturtinei draudžiamojo įvykio žalai atlyginti.

Eismo įvykio žala, vadovaujantis TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalimi, laikoma per draudžiamąjį įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, jo sveikatai ir (arba) žala, atsiradusi dėl nukentėjusio trečiojo asmens gyvybės atėmimo, ir (arba) neturtinė žala ar žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio pasekmė.

Taisyklių, reglamentuojančių eismo įvykio žalos administravimą ir TPVCAPDĮ nustatytais pagrindais mokamos draudimo išmokos mokėjimo tvarką, 4 punkte įtvirtinta, kad žala nustatoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ ir kitų teisės aktų nuostatomis, reglamentuojančiomis padarytos žalos dydžio nustatymą, taip pat atsižvelgiant į atsakingo draudiko – draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, kitų Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad atsakingas draudikas ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras moka nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

Pažymėtina, jog kasacinis teismas savo praktikoje buvo išaiškinęs, kad nors pakaitinės transporto priemonės nuomos išlaidos tiesiogiai nėra nurodytos transporto priemonių valdytojų civilinę atsakomybę reglamentuojančiuose teisės aktuose, kaip draudiko atlygintinos išlaidos, tačiau TPVCAPDĮ eismo įvykio žalą, be kita ko, alternatyviai apibrėžia ir kaip žalą, kuri atsirado vėliau, kaip eismo įvykio padarinys. Be to, Civilinio kodekso 6.249 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog žala yra asmens turto netekimas arba sužalojimas, turėtos išlaidos (tiesioginiai nuostoliai), taip pat negautos pajamos, kurias asmuo būtų gavęs, jeigu nebūtų buvę neteisėtų veiksmų.^{2,3}

Remiantis teisiniu reglamentavimu, išlaidos pakaitinės transporto priemonės nuomai laikytinos viena iš žalos, atsiradusios kaip eismo įvykio pasekmė, kurią draudikas neviršydamas draudimo sumos yra įsipareigojęs atlyginti, rūšių.

Taigi, nukentėjusio trečiojo asmens patirtos pakaitinio automobilio nuomos išlaidos, nustačius jų priežastinį ryšį su eismo įvykiu, taip pat esant kitoms atsakingo eismo įvykį sukėlusio transporto priemonės valdytojo civilinės atsakomybės sąlygoms, priskirtinos prie išlaidų, atlyginamų TPVCAPDĮ nustatyta tvarka išmokant draudimo išmoką. Be to, būtina remtis ir pirmiau minėtu Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotu išaiškinimu, pagal kurį nukentėjusiam

¹ Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 „Dėl Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių patvirtinimo“.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. kovo 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-174-701/2016 ir kt.

³ Nuo 2025 m. liepos 30 d. įsigaliojusioje Taisyklių redakcijoje konkreti nuostolių rūšis, t. y. susijusių su negalėjimu naudotis sugadinta ar sunaikinta transporto priemone, buvo tiesiogiai ir Taisyklių 16 punkte. Pagal šiuo metu galiojančių Taisyklių 16 punktą, žalos dėl to, kad nukentėjęs trečiasis asmuo dėl draudžiamąjo įvykio negali naudotis sugadinta ar sunaikinta transporto priemone, dydį nustato atsakingas draudikas ar Biuras, atsižvelgdamas į transporto priemonės sugadinimų pobūdį (ar yra galimybė su tokia sugadinta transporto priemone toliau dalyvauti eisme), faktinį sugadintos transporto priemonės remonto laiką, remonto galimybes, sugadintos ar sunaikintos transporto priemonės tipą, vidutinius pakaitinės transporto priemonės nuomos įkainius ir kitas įrodymais pagrįstas aplinkybes, leidžiančias nustatyti tokios žalos dydį. Šis sąrašas nėra baigtinis, todėl kiekviena konkreti žalos atlyginimo situacija vertintina individualiai. Iš esmės analogiški kriterijai iki šios nuostatos įtvirtinimo buvo formuojami ir teismų bei Lietuvos banko ginčų nagrinėjimo praktikoje.

trečiajam asmeniui atlygintini nuostoliai, kaip šio asmens patirtos išlaidos, turi atitikti tokius požymius: jos turi būti priverstinės, būtinos ir protingos. Sprendžiant ginčą dėl pakaitinio automobilio nuomos išlaidų atlyginimo mokant draudimo išmoką, būtina patikrinti, ar tokios išlaidos atitinka pirmiau nurodytus požymius, be to, tokios išlaidos turi būti pagrįstos įrodymais.

Nagrinėjamu atveju tarp šalių nekilo ginčas dėl per didelio pakaitinės transporto priemonės nuomos į kainio ar dėl to, kad pakaitinė transporto priemonė pareiškėjui iš viso nebuvo reikalinga, tačiau draudikas nesutiko su nuomos laikotarpiu, už kurį pareiškėjas prašo išmokėti draudimo išmoką. Draudiko vertinimu, protingomis, būtinomis ir priverstinėmis išlaidomis laikytinos išlaidos už 28, o ne 55 dienų laikotarpį. Pareiškėjas, savo ruožtu, reikalauja atlyginti viso šio laikotarpio metu patirtas išlaidas.

Lietuvos banko parengtoje Pakaitinės transporto priemonės suteikimo praktikos TPVCAPD atveju apžvalgoje⁴ laikomasi pozicijos, kad įprastai pakaitinės transporto priemonės suteikimo laikotarpis turėtų būti pagrįstas objektyviu ir protingu remonto trukmės įvertinimu, įskaitant kelias papildomas dienas automobilio pristatymui, atsiėmimui ar detalių gavimui. Nors remonto trukmė gali būti nustatoma gamintojų ar pagal kompiuterinių modulių ir kalkuliacinius žinytus, realus pakaitinio automobilio naudojimo laikotarpis priklauso nuo įvairių aplinkybių, tokių kaip remonto uždelsimas, detalių užsakymas ar asmens delsimas kreiptis į draudiką.

Remiantis bylos duomenimis nustatyta, kad 2024 m. liepos 30 d. pareiškėjo KASKO draudikas išmokėjo pareiškėjui 6 038,94 Eur draudimo išmoką pinigais pagal KASKO draudiko 2024 m. liepos 26 d. parengtą remonto sąmatą. Sąmata buvo parengta naudojant specialią kompiuterinę programą „Audatex“, kuria pagal gamintojo nustatytą remonto technologiją ir laiko normas apskaičiuojama remonto darbų trukmė ir nustatomas technologinis remonto laikotarpis. Remiantis minėta sąmata, pareiškėjo automobilio remonto technologinė trukmė sudaro 756 laiko vienetų (sąmatoje – DV)⁵ arba 75,6 valandas.

Vertindamas, už kokį laikotarpį patirtas pakaitinio automobilio nuomos išlaidas atlyginti išmokant draudimo išmoką, draudikas sąmatoje nurodytus 756 DV padidino 30 proc., iki 982,8 DV arba 98,28 valandų. Toks valandų skaičius atitinka 12,29 įprastos 8 valandų trukmės darbo dienos, jį draudikas suapvalino iki 13 darbo dienų. Draudikas prie šio laikotarpio taip pat pridėjo 5 darbo dienas dalių įsigijimui ir 2 darbo dienas automobilio pristatymui į remonto dirbtuves ir atsiėmimui po remonto, dar 8 savaitgalių dienas. Remdamasis minėtais skaičiavimais, draudikas sutiko atlyginti pusę 28 kalendorinių dienų trukmės laikotarpio pakaitinio automobilio nuomos išlaidų, o kitą pusę šio laikotarpio išlaidų atlygino kito eismo įvykio kaltininko civilinės atsakomybės draudikas.

Draudikas atlygino pusę pareiškėjo patirtų išlaidų už pakaitinio automobilio nuomos laikotarpį nuo 2024 m. liepos 13 d. iki liepos 20 d. (8 kalendorines dienas) ir už laikotarpį nuo 2024 m. liepos 22 d. iki rugpjūčio 10 d. (20 kalendorinių dienų). Iki 2024 m. liepos 13 d. pakaitinį automobilį pareiškėjui buvo suteikęs jo KASKO draudikas. Pažymėtina, kad draudimo išmoka, atlyginanti dėl draudžiamojo įvykio pareiškėjo automobiliui padarytą žalą, buvo išmokėta 2024 m. liepos 30 d., o pakaitinio automobilio išlaidas draudikas kartu su kito kaltininko draudiku sutiko atlyginti už ilgesnį laikotarpį, t. y. iki 2024 m. rugpjūčio 10 d.

Šiuo aspektu pažymėtina ir tai, kad pareiškėjas pasirinko jam padarytos žalos atlyginimą pinigais pagal KASKO draudiko parengtą remonto sąmatą ir nesirinko transporto priemonę iš karto remontuoti remonto dirbtuvėse. 2024 m. liepos 30 d. pareiškėjui išmokėjus draudimo išmoką, pareiškėjo turtui (automobiliui) padaryta žala buvo atlyginta. Išmokėjęs draudimo išmoką pinigais, draudikas nebeorganizuoja ir nebekontroliuoja transporto priemonės remonto proceso, todėl vėlesni sprendimai dėl remonto pradžios ar jo trukmės, nesant objektyvių priežasčių, paprastai nelaikomi draudžiamojo įvykio tiesioginiu padariniu. Priešingas aiškinimas sudarytų prielaidas nukentėjusiam asmeniui savo nuožiūra nepagrįstai ilginti pakaitinės transporto priemonės naudojimo laikotarpį, nesiejant jo su faktiniu transporto priemonės remontu ar realiu poreikiu atkurti iki eismo įvykio buvusią turtinę padėtį.

KASKO draudiko pateiktas regresinis reikalavimas (Civilinio kodekso 6.280 straipsnis, TPVCAPD 19 straipsnio 10 dalis, Taisyklių 28 punktą) draudikui neturi įtakos pirmiau nurodytam aplinkybių vertinimui.

Lietuvos bankas, vertindamas šio ginčo aplinkybes, nustatė, kad draudikas tinkamai įvertino su pareiškėjo reikalavimu susijusias aplinkybes: buvo vertinama ne tik grynoji

⁴ Lietuvos bankas, „Pakaitinės transporto priemonės suteikimo praktikos TPVCAPD atveju apžvalga“ (2020 m.)

⁵ 10 DV atitinka 1 valandą, 1 DV – 6 minutes.

technologinė remonto trukmė, bet ir papildomas laikas, reikalingas remonto darbams atlikti, detalių įsigijimui, transporto priemonės nugabenimui į remonto bendrovę ir jos pasiėmimui, taip pat į atlygintiną laikotarpį buvo įtraukti savaitgaliai. Atsižvelgiant į tai, kad dėl pareiškėjui padarytos žalos kalti du asmenys, draudikas pagrįstai atlygino pusę nuomos išlaidų už minėtą laikotarpį, o kitą pusę išlaidų atlygino automobilio *Skoda Superb* valdytojo civilinės atsakomybės draudikas. Lietuvos bankui nebuvo pateikta duomenų apie nustatytus papildomus automobilio apgadinius ar kitas aplinkybes, dėl kurių turėtų būti nustatomas ilgesnis nei nustatytas draudiko automobilio remonto laikotarpis. Taip pat negauta duomenų, patvirtinančių faktinį automobilio remontą remonto dirbtuvėse.

Atsižvelgiant į teisės aktuose nustatytą reglamentavimą ir teismų praktiką, konstatuotina, kad draudiko sprendimas tik iš dalies atlyginti pareiškėjo patirtas pakaitinės transporto priemonės nuomos išlaidas, išmokant 374,40 Eur išmoką, atitinka TPVCAPDĮ reguliavimą ir yra pagrįstas, o pareiškėjo reikalavimas dėl papildomos išmokos laikytinas nepagrįstu ir atmestinu.

Vis dėlto svarbu pažymėti, kad, draudikui iš pareiškėjo gavus papildomų objektyvių duomenų, pagrindžiančių ilgesnės faktinės transporto priemonės nuomos poreikį, draudikas turėtų tokius duomenis papildomai įvertinti ir priimti atitinkamus sprendimus.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis